

N'éloignez pas de vous la miséricorde

Par Matthew S. Holland
des soixante-dix

Vlastního milosrdenství Božího se nezbavuj

Starší Matthew S. Holland
sedmdesátník

Conférence générale d'octobre 2025

Vous avez un accès immédiat à l'aide et à la guérison divines en dépit de vos faiblesses humaines.

Un jour, un instituteur a enseigné qu'une baleine, même de grande taille, ne peut pas avaler un humain parce que les baleines ont une gorge étroite. Une petite fille a objecté : « Mais Jonas a été avalé par une baleine ! » L'instituteur a répondu : « C'est impossible ! » Toujours pas convaincue, la fillette a dit : « Eh bien, quand j'irai au paradis, je le lui demanderai. » L'instituteur a ricané : « Et si Jonas a péché et qu'il n'est pas allé au paradis ? » La fillette a répondu : « Alors vous le lui demanderez. »

Nous rions, mais nous ne devons pas passer à côté de la force que l'histoire de Jonas procure à chaque personne qui « recherche humblement le bonheur », en particulier celles qui traversent des moments difficiles.

Dieu commande à Jonas d'aller à Ninive afin d'y prêcher le repentir. Mais, Ninive étant jadis l'ennemi juré d'Israël, Jonas s'empresse d'aller dans la direction opposée, prenant le bateau pour Tarsis. Pendant qu'il est sur la mer, fuyant son appel, arrive une violente tempête qui menace de faire chavirer le navire. Certain que sa désobéissance en est la cause, Jonas se porte volontaire pour qu'on le jette par-dessus bord. Cela a pour effet de calmer la mer en furie et ses compagnons de bord sont sauvés.

Miraculeusement, Jonas échappe à la mort quand un « grand poisson » que le Seigneur « [fait] venir » l'engloutit. Mais il se languit dans cet endroit extrêmement sombre et putride pendant trois jours, jusqu'à ce qu'il soit finalement recraché sur la terre ferme. Il accepte alors son

Máte okamžitý přístup k božské pomoci a k uzdravení navzdory svým lidským nedokonalostem.

Jistá učitelka kdysi učila, že velryba – přestože je velká – nemůže spolknout člověka, protože má úzké hrdlo. Jedna dívka namítla: „Ale Jonáše spolkla velryba.“ Učitelka odvětila: „To není možné.“ Odpověď dívku nepřesvědčila, a tak řekla: „Až se dostanu do nebe, zeptám se ho.“ Učitelka se ušklíbala: „Co když byl Jonáš hříšník a do nebe nešel?“ Dívka odvětila: „Pak se ho můžete zeptat vy.“

Smějeme se, ale neměli bychom opomíjet moc, kterou Jonášův příběh nabízí každému „člověku, který v... pokoře hledá štěstí“, a to zejména těm, kteří s něčím zápolí.

Bůh přikázal Jonášovi, aby šel do Ninive kázat pokání. Ninive bylo ale krutým nepřitelem dávného Izraele, takže Jonáš okamžitě zamířil přesně opačným směrem a lodí se vydal do Tarsu. Zatímco pluje pryč od svého povolání, zvedne se bouře, kvůli níž lodi hrozí ztroskotání. Jonáš si je jistý, že příčinou bouře je jeho neposlušnost, a tak se dobrovolně nechá hodit přes palubu. Tím se rozbourené moře uklidní, což zachrání ostatní na palubě.

Jonáš zázrakem unikne smrti, když ho spolkně velká ryba, kterou Pán připravil. V onom neuvěřitelně temném a odporném prostředí ale žije tři dny, než ho ryba konečně vyplivne na souš. Poté své povolání jít do Ninive přijímá. Když však obyvatelé města činí pokání

appel à se rendre à Ninive. Cependant, lorsque la ville se repent et est épargnée de la destruction, Jonas s'indigne de la miséricorde accordée à ses ennemis. Dieu enseigne patiemment à Jonas qu'il aime tous ses enfants et qu'il désire tous les secourir.

En faillissant plus d'une fois à l'accomplissement de ses devoirs, Jonas montre de façon frappante que, dans la condition mortelle, « tous sont déchus ». Nous ne parlons pas souvent du témoignage de la Chute. Mais le fait d'avoir une compréhension doctrinale et un témoignage spirituel des raisons pour lesquelles chacun de nous, sans exception, est confronté à des difficultés morales, physiques ou liées à notre situation est une grande bénédiction. Ici-bas, on voit croître les mauvaises herbes, on constate que même les os solides peuvent se briser, et quetous« sont privés de la gloire de Dieu ». Mais cette condition mortelle, résultat des choix d'Adam et Ève, est essentielle à la raison même de notre existence : « pour [que nous ayons] la joie » ! Comme nos premiers parents l'ont appris, ce n'est qu'en goûtant à l'amer et en connaissant la douleur d'un monde déchu que nous pouvons ne serait-ce que concevoir, sans même parler de ressentir, le vrai bonheur.

Un témoignage de la Chute n'excuse pas le péché ni une approche laxiste des devoirs qui nous incombent dans la vie, lesquels requièrent toujours la diligence, la vertu et la notion de responsabilité. Mais ce témoignage doit atténuer notre contrariété lorsque les choses vont simplement mal ou que nous constatons un manque chez un membre de notre famille, un ami ou un dirigeant. Trop souvent, ce genre de choses nous poussent à nous enfermer dans la critique négative ou le ressentiment qui minent notre foi. Notre témoignage de la Chute doit nous aider à être plus semblables à Dieu qui, selon la description de Jonas, est « miséricordieux, lent à la colère et riche en bonté » envers tous, y compris nous-mêmes, dans notre état inévitablement imparfait.

Plus encore que la démonstration des effets de la Chute, l'histoire de Jonas nous conduit avec force vers celui qui peut nous délivrer de ces effets. Le sacrifice volontaire de Jonas pour sauver ses compagnons de bord illustre bien ce qu'a fait le Christ. Et, à deux reprises, lorsqu'on lui demande un signe miraculeux de sa divinité, Jésus répond que le seul signe qu'il donnera sera « le miracle [de Jonas] », observant que « de

a jsou ušetřeni zničení, Jonáš nese milosrdenství projevené jeho nepřátelům nelibě. Bůh trpělivě učí Jonáše, že miluje všechny své děti a snaží se je zachránit.

Příběh Jonáše, který ve svých povinnostech nejednou klopýtl, vydává barvitě svědectví o tom, že ve smrtelnosti jsou „všichni... padlí“. O svědectví o Pádu se příliš často nezmiňujeme. Je však velkým požehnáním, když rozumíme nauce a máme duchovní svědectví o tom, proč každý z nás zápolí s morálními, fyzickými a životními zkouškami. Zde na zemi roste ošklivý plevel, lámou se i pevné kosti anikdonesahuje „slávy Boží“. Ale tento smrtelný stav – důsledek rozhodnutí, která učinili Adam a Eva – je zcela zásadní pro samotný důvod naší existence: „[abychom] mohli mít radost“! Jak zjistili naši první rodiče, pouze když okusíme hořkost a pocítíme bolest padlého světa, budeme si teprve moci skutečné štěstí vůbec představit, natož se z něj těšit.

Svědectví o Páduneomlouvá hřích ani nedbalý přístup k povinnostem života, které vždy vyžadují píli, ctnost a odpovědnost. Má však zmírňovat naši frustraci, když se něco prostě nepodaří nebo když jsme svědky morálního selhání u člena rodiny, přítele nebo vedoucího. Něco takového až příliš často způsobí, že se necháme pohltit svárlivou kritikou či záští, které oslabují naši víru. Ale silné svědectví o Pádu nám může pomáhat být více takovými, jako je Bůh, jak ho popsal Jonáš, to jest „[milosrdný], dlouhočekající a hojný v milosrdenství“ ke všem – včetně nás samotných – v našem nevyhnutelně nedokonalém stavu.

Jonášův příběh nejenže ukazuje důsledky Pádu, ale hlavně nás mocně směřuje ke Spasiteli, který nás může z těchto důsledků vysvobodit. Jonášovo sebeobětování, aby zachránil ostatní na lodi, bylo vskutku křesťanské. A když na Ježíše třikrát dorážejí, aby ukázal zázračné znamení své božskosti, zahřímá: „Znamení [vám] nebude dáno, jediné to znamení Jonáše,“ a prohlašuje, že stejně jako byl Jonáš „v břiše [velryby] tři dni

même que Jonas fut trois jours et trois nuits dans le ventre d'un grand poisson, de même le Fils de l'homme sera trois jours et trois nuits dans le sein de la terre». Comme symbole de la mort sacrificielle et de la résurrection glorieuse du Sauveur, Jonas s'avère peut-être imparfait. Mais c'est aussi ce qui rend son témoignage personnel de Jésus-Christ et son engagement envers lui, offerts dans le ventre d'une baleine, si poignants et inspirants.

Le cri de Jonas est celui d'un homme bon en profonde difficulté, en grande partie à cause de ses propres actions. Pour un saint, lorsqu'une catastrophe est causée par une habitude, un commentaire ou une décision regrettables, en dépit de multiples bonnes intentions et d'efforts sincères pour mener une vie juste par ailleurs, cela peut être particulièrement éprouvant et susciter un sentiment d'abandon. Mais, quelles que soient la cause ou la grandeur du désastre auquel nous sommes confrontés, il y a toujours un coin de terre ferme où trouver l'espérance, la guérison et le bonheur. Écoutez ce que dit Jonas :

« Dans ma détresse, j'ai invoqué l'Éternel, et il m'a exaucé ; du milieu du séjour des morts j'ai crié [...].

« Tu m'as jeté dans l'abîme, dans le cœur de la mer [...]

« [et] je disais : je suis chassé loin de ton regard ! Mais je verrai encore ton saint temple.

« Les eaux m'ont couvert jusqu'à m'ôter la vie, l'abîme m'a enveloppé, les roseaux ont entouré ma tête.

« Je suis descendu jusqu'aux racines des montagnes [...] maistu m'as fait remonter vivant de la fosse. [...]

« Quand mon âme était abattue [...], je me suis souvenu de l'Éternel, et ma prière est parvenue jusqu'à [...] ton saint temple.

« Ceux qui s'attachent à de vaines idoles s'éloignent d'eux la miséricorde.

« Pour moi, je t'offrirai des sacrifices avec un cri d'actions de grâces, j'accomplirai les vœux que j'ai faits: Le salut vient de l'Éternel. »

Même si cela remonte à de nombreuses années, je peux vous dire exactement où j'étais assis et ce que je ressentais lorsque, profondément englouti dans les entrailles d'un enfer personnel, j'ai découvert cette Écriture. Pour quiconque éprouve ce que j'ai ressenti alors, la sensation d'être retranché, submergé par les eaux profondes, les roseaux se mêlant autour de votre tête et

a tři noci; takť bude Syn člověka v srdci země tři dni a tři noci“.Jonáš je jakožto symbol Spasitelovy obětní smrti a slavného Vzkříšení možná nedokonalý. Ale právě proto je jeho osobní svědectví o Ježíši Kristu a oddanost vůči Němu, které v břiše velryby projevil, tak dojmavé a inspirující.

Jonášovo volání je voláním dobrého člověka, který je v krizi, kterou si do značné míry způsobil sám.Svatého, v jehož případě dojde vinou jeho politováníhodného zvyku, slov či rozhodnutí ke katastrofě, a to i navzdory tomu, že má mnoho jiných dobrých úmyslů a upřímně se snaží žít spravedlivě, to může hluboce zasáhnout a zanechat v něm pocit, že je opuštěn.Ale bez ohledu na příčinu či rozsah pohromy, jimž čelíme,vždy existuje souše naděje, uzdravení a štěstí. Naslouchejte Jonášovi:

„Z ssoužení svého volal jsem k Hospodinu... z břicha hrobu křičel jsem. ...

Nebo jsi mne uvrhl do hlubiny, do prostřed moře. ...

[A] řekl [jsem]: Vyhnán jsem od očí tvých, ale ještěť pohledím na tvůj svatý chrám.

Obklíčily mne vodažk duši, propast obklíčila mne, lekno otočilo se okolo hlavy mé.

Až k spodkům hor dostal jsem se, ... ty jsi však vysvobodil od porušení život můj. ...

Když se svírala... duše má, na Hospodina jsem se rozpomínal, i přišla... modlitba má do chrámu svatého tvého.

[Ti,] kteříž [následují] marností pouhých,[vlastního milosrdenství Božího] se zbavují.

Já pak s hlasem díkčinění obětovati budu tobě;což jsem slíbil, splním. Hojně vysvobození jest u Hospodina.“

Ačkoli je to již mnoho let, dokáži vám přesně říci, kde jsem seděl a co jsem právě pociťoval, když jsem hluboko v nitru osobního pekla objevil tyto verše z písem. Pro kohokoli, kdo se dnes cítí tak, jako jsem se tehdy cítil já – že jste zavržení, potopení v nejhlubších vodách, hlavu máte omotanou mořskými řasami a všude kolem vás se tříští hory oceánů – mé naléhavé volání,

les montagnes de l'océan s'abattant tout autour de vous, ma supplication, inspirée par Jonas, est la suivante : n'éloignez pas de vous la miséricorde. Vous avez un accès immédiat à l'aide et à la guérison divines en dépit de vos faiblesses humaines. Cette miséricorde merveilleuse vient par et à travers Jésus-Christ. Il vous connaît et vous aime parfaitement, c'est pourquoi il vous l'offre, à vous personnellement. Cela signifie qu'elle est parfaitement adaptée à vous, conçue pour soulager vos agonies individuelles et guérir vos souffrances particulières. Alors, pour l'amour du ciel et pour votre propre bien, ne la refusez pas. Acceptez-la. Commencez par refuser d'écouter les « vaines idoles » de l'adversaire, qui pourraient vous tenter en vous laissant croire que le soulagement se trouve dans la fuite, voguant loin de vos responsabilités spirituelles. Au contraire, suivez l'exemple du Jonas repentant. Invoquez Dieu. Tournez-vous vers le temple. Accrochez-vous fermement à vos alliances. Servez le Seigneur, son Église, et autrui dans un esprit de sacrifice et d'actions de grâces.

Ce faisant, vous obtiendrez la vision de l'amour spécial de Dieu pour vous qui émane des alliances, ce que la Bible hébraïque appelle *hesed*. Vous constaterez et ressentirez le pouvoir des « tendres miséricordes » loyales, indéfectibles et inépuisables de Dieu, qui peuvent vous rendre « puissants au point même d'[être] délivr[és] de tout péché ou revers ». Il est possible qu'une angoisse précoce et intense puisse occulter cette perspective au début. Cependant, si vous continuez d'accomplir « les vœux que [vous avez] faits », cette perspective deviendra de plus en plus éclatante en votre âme. Et, grâce à celle-ci, vous ne recevrez pas seulement l'espérance et la guérison, mais, étonnamment, vous obtiendrez la joie, même au milieu de votre épreuve. Comme le président Nelson l'a si bien enseigné : « Lorsque [notre vie] est centrée sur le plan du salut de Dieu [...], sur Jésus-Christ [...] et sur son Évangile, nous pouvons connaître la joie, quoi qu'il arrive, ou n'arrive pas, dans notre vie. La joie vient de lui et grâce à lui. »

Que nous soyons face à une immense catastrophe, comme celle vécue par Jonas, ou aux difficultés de chaque jour liées à notre monde imparfait, l'invitation est la même : n'éloignez pas de vous la miséricorde. Tournez vos regards vers le miracle de Jonas, le Christ vivant, celui qui s'est levé de son tombeau au troisième jour, après

inspiré par les paroles de Jonas, qui dit : Vlastního milosrdenství Božího se nezbavuj. Máte okamžitý přístup k božské pomoci a k uzdravení navzdory svým lidským nedokonalostem. Toto úžasné milosrdenství přichází v Ježíši Kristu a skrze Něj. A protože vás dokonale zná a miluje, nabízí vám ho jako vaše vlastní, což znamená, že je vám dokonale přizpůsobeno a navrženo k tomu, aby zmírnilo vaše osobní utrpení a vyléčilo vaše konkrétní bolesti. A tak se k němu pro lásku Boží i pro své vlastní dobro neotáčejte zády. Přijměte ho. Začněte tím, že odmítnete naslouchat lživým marnostem protivníka, který vás pokouší, abyste si mysleli, že naleznete úlevu tím, že od svých duchovních zodpovědností odplujete pryč. Místo toho následujte příklad kajícího Jonáše. Volejte k Bohu. Obracejte se ke chrámu. Přimkněte se ke svým smlouvám. Služte Pánu, Jeho Církvi a druhým s obětí a díkyvzdáním.

Když toto budete dělat, získáte vizi zvláštní smluvní lásky, kterou k vám Bůh chová – té, která se v hebrejské Bibli nazývá *hesed*. Uvidíte a pocítíte moc, kterou mají loajální, neúnavná, nevycerpitelná a „láskyplná milosrdenství“ Boží, jež vás mohou učinit „mocnými... k... vysvobození“ z jakéhokoli hříchu nebo z jakéhokoli nezdaru. Počáteční a intenzivní úzkost může tuto vizi zprvu zatemnit. Budete-li však i nadále plnit to, „cožkoli [jste slíbili]“, tato vize bude ve vaší duši zářit čím dál jasněji. A s touto vizí naleznete nejen naději a uzdravení, ale překvapivě naleznete i radost, a to i uprostřed ohně zkoušek. President Russell M. Nelson nás dobře učil: „Když se v životě zaměřujeme na Boží plán spasení... a na Ježíše Krista a Jeho evangelium, můžeme pocítovat radost bez ohledu na to, co se v našem životě děje – nebo neděje. Radost pochází od Něho a skrze Něho.“

Ať již čelíme hluboké katastrofě podobné té Jonášově, nebo každodenním obtížím, jež přináší náš nedokonalý svět, výzva je tatáž: Vlastního milosrdenství Božího se nezbavuj. Pohleďte na znamení Jonáše – žijícího Krista, toho, který vstal po třech dnech z hrobu poté, co přemohl vše – pro vás. Obracejte se k Němu. Věřte v Něj. Služte Mu.

avoir tout vaincu, pour vous. Tournez-vous vers lui. Croyez en lui. Servez-le. Souriez. Car c'est en lui, et lui seulement que l'on trouve la guérison complète et joyeuse de la Chute, guérison dont nous avons tous si urgemment besoin, et que nous recherchons tous humblement. Je vous témoigne que c'est vrai. Au nom sacré de Jésus-Christ. Amen.

Usmívejte se. Neboť v Něm, a jedině v Něm, se nachází úplné a šťastné uzdravení z Pádu, které všichni tak naléhavě potřebujeme a o které pokorně usilujeme. Svědčím o tom, že je to pravda. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen.